

S KOLESI NA BREZJE

Dva dni po njegovem rojstvu je Polona končno lahko obiskala bratca in mamico v porodnišnici. Kako je bil Jošt droben! Mami in Joštu so kot darilo prinesli Marijin kipec. Mami ga je bila zelo vesela in ga je takoj odnesla k Joštovi posteljici. Marijin kipec pa je bil všeč tudi medicinski sestri, ki je skrbela za Jošta. Ob njegovi posteljici je postavila Marijin oltarček. Po treh mesecih je mali Jošt končno prišel domov. To je bil poseben dan. Takrat je mami Marijin kipec podarila medicinski sestri v zahvalo za vse, kar je naredila za njihovega Jošta.

Naš župnik je navdušen kolesar. Pravi, da če ga Bog ne bi poklical za duhovnika, bi bil zagotovo poklicni kolesar. Vsako poletje navdušeno spremlja vse svetovne kolesarske dirke in zavzeto navija, predvsem za slovenske kolesarje. Potem pa o tem razlaga še kar nekaj časa. Tudi sam veliko prekolesari. In ker je tako navdušen nad kolesarjenjem, je s tem okužil tudi vse nas. Najprej seveda ministrante. Vsako leto jih pelje na kolesarski izlet. Potem pa še druge, ki hodimo k verouku in radi kolesarimo.

Vsakič, ko se bliža konec šolskega leta, je v šoli res naporno. Vsi dajemo vse od sebe, da bodo na koncu ocene spodobne, če že ne lepe. In ko bo konec pouka, nas župnik vabi na kolesarsko romanje na Brezje, da se zahvalimo za vse lepo in dobro.

Komaj sem čakala tisti dan. Bilo je zgodnje sobotno jutro. Očka, Maks, Lučka in jaz smo vstali ob dveh zjutraj. Ob treh smo bili zmenjeni pred župniščem. Tako zgodaj se nas je zbralo

trideset kolesarjev. Starih in mladih. In smo pognali pedala. Jutro je bilo ravno prav hladno za kolesarjenje. Najprej sem z lahkoto premagovala kilometre, potem pa je bilo že kar težko. Nekje na polovici poti smo se ustavili na malici. Ko je nam, ki smo malo mlajši, zmanjkovalo volje, je ob nas kolesaril župnik in nas spodbujal. Sredi nekega klanca nam je obljubil sladoled, samo da bi zdržali do konca. Med potjo smo srečevali mlade romarje, ki so romali peš. Bili so dijaki in študenti, ki so na Brezje romali z istim namenom kot mi: zahvaliti se Mariji za dober šolski uspeh. Naša družina pa je imela še prav poseben razlog za romanje. Želeli smo se zahvaliti za našega Jošta.

Malo pred sedmo zjutraj smo prikolesarili do cerkve. K maši sta prišla tudi dedi in babi, ki sta nam prinesla suha oblačila in malico. Hitro smo se preoblekli in šli k maši, pri kateri sem skoraj zaspala. Po maši smo šli na vroč kakav in malico, ki sta jo prinesla babi in dedi, ki sta nato šla še k Mariji. Nesla sta ji Joštovo fotografijo in jo prilepila na steno ob oltarju, se zanj še enkrat zahvalila in se nam pridružila v kavarni. Otroci smo dobili obljubljeni sladoled, starejši pa kavo.

V nedeljo smo imeli sklepno sveto mašo. Pri njej smo sodelovali vsi veroučenci. Dogajanje je bilo zelo pestro in maša je trajala skoraj uro in pol. Na koncu smo imeli še blagoslov koles, skirojev, kotalk in rolerjev ter ostalih poletnih prevoznih sredstev. Vse za varne počitnice.

Naloga

Starše prosijo, da skupaj obiščete katero od številnih Marijinih cerkva v Sloveniji.